

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

5 anys sembrant llavors d'esperança

Avui celebrem la Jornada Mundial dels Pobres. La idea d'aquesta jornada va néixer el 13 de novembre de l'any 2016. Aquell dia, a la Basílica de Sant Pere, el papa Francesc celebrava el Jubileu dedicat a totes les persones marginades. En acabar l'homilia va afirmar: «A la llum d'aquestes reflexions, voldria que avui fos la "Jornada dels Pobres". Ens ho recorda una antiga tradició que es refereix al màrtir romà Llorenç. Ell, abans de sofrir un martiri cruel per amor al Senyor, va distribuir els béns de la comunitat als pobres que ell considerava com els veritables tresors de l'Església. Que el Senyor ens concedeixi de mirar sense por a allò que importa, a dirigir el nostre cor a ell i als nostres veritables tresors.»

La celebració d'aquesta jornada esdevé una ocasió propícia per a fer visible l'acollida, la integració i l'aportació dels més pobres a la vida de les comunitats. El missatge del Papa s'inspira en el Salm 34,7: «Quan els pobres invoquen el Senyor, els escolta», i el seu contingut es desenvolupa al voltant de tres paraules: cridar, respondre i alliberar. El Papa adverteix que avui són molts els camins que condueixen a la precarietat i que els qui s'hi troben esperen que algú se'ls acosti i els ajudi a sortir-ne. Però sovint s'escolten veus de retret i moltes recomanacions a sofrir i a callar. L'actitud d'un cristià ha de ser ben diferent i per això el sant Pare ens anima a fer un seriós examen de consciència i adonar-nos si realment hem estat capaços d'escoltar els pobres.

El Senyor no només escolta aquest clam desesperat, sinó que hi respon guarint les

ferides de l'ànima i del cos, fent justícia i ajudant a reempendre la vida amb dignitat. En conseqüència, la nostra actitud com a creients no es pot limitar a fer una certa forma d'assistència, que certament és necessària en un primer moment, sinó que ha d'arribar a ser aquella fraternitat que acull l'altre com a persona, com a germà, com a fill de Déu i que cerca el seu bé més gran en tots els sentits. L'acció alliberadora del Senyor canvia la vida del pobre i afligit, perquè la força de la intervenció de Déu trenca les cadenes de la pobresa i de l'esclavatge.

cristianes de les 121 parròquies, i la col·laboració dels 53 municipis. L'Església sempre ha estat i estarà al costat de les persones més vulnerables. Som convidats a viure l'encontre amb els més pobres a través de la pregària i la taula compartida, i mostrar-los d'aquesta manera un signe d'alegria i d'esperança. Hem volgut que aquesta celebració aplegui les persones que són ateses, els voluntaris, els treballadors, els responsables i consiliaris, en definitiva tota la família que fa possible Càritas Diocesana de Terrassa. Moltes felicitats!

**5 ANYS
sembrant
llavors
d'esperança**

TROBADA DIOCESANA
en el marc de la
II Jornada Mundial dels Pobres
18 de novembre de 2018
de 12h a 17h
Fira de Sabadell

T'hi
esperem!

INSCRIPCIÓ
fins el 8 de novembre "a la teva Càritas"
-places limitades-

www.caritasdtr.org

Càritas
Diocesana de
Terrassa

El clam del pobre ens interpel·la cada dia. I la nostra resposta no s'ha de fer esperar. Som cridats a ser instruments d'alliberament i de promoció dels pobres. I això vol dir sortir a l'encontre dels pobres que es troben a la vora del nostre camí i clamen demanant solidaritat i ajuda. No podem fer callar les veus dels nous «bartimeus», ni tampoc parar oïdes sordes al seu clam. Que el seu crit ens arribi a les oïdes i al cor, i provoqui una resposta eficaç. Que la celebració de la II Jornada Mundial dels Pobres sigui un moment fort per a dirigir la mirada envers ells, escoltar la seva veu i fer-los experimentar la nostra ajuda i la nostra proximitat.

A la nostra diòcesi celebrem també en aquesta data el cinquè aniversari de Càritas Diocesana, erigida canònicament el 19 d'octubre de 2012, i completat el traspàs a ple funcionament un any després. La feina que hem desenvolupat al llarg d'aquest temps per donar ajut i escalf a les persones més fràgils ha estat possible gràcies al suport, el dinamisme i el compromís de les comunitats

ENTREVISTA

Formació i
acompanyament

SALVADOR BACARDIT

Mn. Salvador Bacardit és el nou delegat diocesà per a la Formació i Acompanyament del Clergat de Barcelona, una delegació que ja havia existit fa uns anys i que el cardenal Joan Josep Omella ha recuperat. «Era convenient crear-la de nou perquè el col·lectiu del clergat necessita ser motivat, tant en la formació com en l'acompanyament; com passa també amb els diaques permanents», afirma Mn. Bacardit. Per aquesta raó, d'aquesta delegació també en forma part el diaca Mn. Xavier M. Vicens, «que seguirà més de prop la vida i el ministeri diaconal».

Als preveres els cal una formació continuada?

Tots els preveres constaten una necessitat de formació continuada. No fa massa temps, el capellà podia exercir el seu ministeri només seguint la tradició d'oferir uns sagraments o unes activitats pastorals programades cada any. Avui, davant el repte de la secularització no hi ha receptes, però sí una necessitat de formació, per tal de donar les respostes adequades.

La direcció espiritual és clau en la formació inicial i permanent dels sacerdots?

Sí, considero que és clau perquè un sol no pot avançar. A tots ens cal un guia, un acompanyant, que ens ajudi a discernir què ens demana Déu en les diferents etapes i situacions de la nostra vida. Si això ho fem als altres, també algú ens ho ha de fer a nosaltres.

Com portareu a terme aquesta nova delegació?

Pel que fa a l'acompanyament, es tracta d'oferir diferents opcions de sacerdots diocesans o religiosos que puguin fer aquest servei i, respecte a la formació, oferir algun material de reflexió i potenciar el que ja hi ha a casa nostra de formació permanent teològica, pastoral i espiritual, a més dels recessos i exercicis espirituals que organitza l'Arquebisbat.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Seguir Jesús camí enllà

«Va sentir dir que passava Jesús de Natzaret i començà a cridar: Fill de David, Jesús, tingues pietat de mi! Jesús s'aturà i digué: Crídeu-lo. Ells van cridar el cec dient-li: Coratge! Aixeca't, que et crida. Ell llançà el mantell, es posà dret d'una revolada i se'n va anar cap a Jesús. Jesús li preguntà: Què vols que faci per tu? El cec respongué: Rabuní, fes que hi vegi. Jesús li digué: Ves, la teva fe t'ha salvat. A l'instant hi veié i el seguia camí enllà» (Mc 10,47.49-52). Fa unes setmanes, aquest fou l'evangeli corresponent a la missa dominical. Acabada la celebració, una noia s'apropà al sacerdot i li comentà: «La lectura de l'evangeli d'avui, la reflexió sobre el text i les paraules de l'homília, m'han remogut per dins. En ocasions he fet meva la petició del cec. Jo també he dit: "Jesús, compadiu-vos de mi!" I quan he escoltat: "Crídeu-lo", m'he espantat, he tingut por. Avui veig que he d'aixecar-me superant la comoditat, la mandra, l'anar fent i he d'acostar-me a Jesús, sense condicions limitadores i, confiadament, demanar-li: "Fes que hi vegi". He de fer tot el que calgui per escoltar: "Vés, la teva fe t'ha salvat".»

És ben cert que Jesús passa constantment a prop nostre. Sovint som a la vora del camí afeixugats. Quan escoltem la seva veu, podem aixecar-nos decididament i fugir de la mediocritat, però també podem restar asseguts, desentenen-nos de les seves crides i de les que ens fa des de les persones que demanen la nostra atenció o des de les situacions que reclamen el nostre compromís. Aixecar-nos d'una revolada per avançar, per ser més solidaris, més compassius... més expressió del seu amor.

Si emprenem el camí, fem-ho al seu costat, cercant l'horitzó, sense deixar de mirar, però, les voreres, testimoniant una fe viscuda joiosament amb esperança que doni sentit a totes les coses. Al voral del camí de la vida hi ha moltes persones —joves i grans— que no s'aixequen perquè no poden o perquè no volen, ja desencisades. No troben sentit a caminar sense saber cap a on, ni perquè. Nosaltres els podem fer present la crida de Jesús. Contribuir que s'alcin i des del fons del cor, sentint-se estimats, diguin també: «Fes que hi vegi» i, diligents, el segueixin camí enllà.

HECHOS DE VIDA

Callar

—Callar **palabras superfluas, vacías e inútiles** es de **sabios**.

—Callar **a tiempo** es saber **distinguir el bien del mal**.

—Callar para **no herir susceptibilidades** es **caridad**.

—Callar las **cualidades** y las **buenas obras** del **otro** es **envidia**.

—Callar los **defectos ajenos** indica **virtud**.

—Callar para **escuchar** a quien **sabe más** que uno es **educación**.

—Callar **junto** al que **sufre** es la **mejor compañía**.

—Callar cuando **se ha de hablar** es **cobardía**.

—Callar ante el **fuerte** es **sometimiento**.

—Callar ante el **débil** indica un **corazón recto y bueno**.

—Callar ante la **injuria**, la **maldicencia** y la **calumnia**... **Convertir un mal** en un **bien**, se debe

a la **fortaleza** que nos **da Jesús**.

—Callar en los **momentos difíciles**, de **dolor**, de gran **sufrimiento** a **imitación** de **Jesús** y de **santa María**, su **Madre**, y todo por **Amor**, es la **antesala** de la **felicidad**, la de **acá** y la del **más Allá**.

San **Francisco de Sales** afirmó que: «**Siempre se sintió arrepentido** después de haber **corregido a alguien** de manera **áspera**». E hizo un pacto con su lengua: «No hablaría jamás, callaría, en tanto su corazón estuviera perturbado.»

J. M. Alimbau Argila
Pbro., lic. en Teol., Medalla de Plata del Inst. de Teol. Espiritual, por sus 50 años en *Full Dominical* y 50 en la *Radio*, 23 años en **dos periódicos** y diez libros de espiritualidad

Lectures
de la missa
diària
i santoral

19. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

[Ap 1,1-4;2,1-5a / Sl 1 / Lc 18, 35-43]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. V aC).

20. ■ Dimarts [Ap 3,1-6.14-22 / Sl 14 / Lc 19,1-10]. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. □ Dimecres [Ap 4,1-11 / Sl 150 / Lc 19,11-28]. Presentació de santa Maria, verge, al temple. Sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Dijous [Ap 5,1-10 / Sl 149 / Lc 19,41-44]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes). Sants Filomó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Divendres [Ap 10,8-11 / Sl 118 / Lc 19,45-48]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Dissabte [Ap 11,4-12 / Sl 143 / Lc 20,27-40]. Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX). Sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.

25. □ † Diumenge vinent, **Jesucrist, Rei de tot el Món** (lit. hores: 2a setm.) [Dn 7,13-14 / Sl 92 / Ap 1,5-8 / Jn 18,33b-37]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinai (s. IX), patrona dels filòsofs; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe; beata Júlia, rel. camaldulena.

DIUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment.

Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna.

Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

Salm responsorial (15)

R. *Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.*

Senyor, heretat meua i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. / Sempre tinc present el Senyor; / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cor reposa confiat: / no abandonareu la meua vida enmig dels morts, / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat delícies per sempre. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 10,11-14.18)

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats.

Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblació, ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats. Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 13,24-32)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles, sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigueu que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el fill; només ho sap el Pare.»

Lectura de la profecia de Daniel (Dan 12,1-3)

Por aquel tiempo se levantará Miguel, el gran príncipe que se ocupa de los hijos de tu pueblo; serán tiempos difíciles como no los ha habido desde que hubo naciones hasta ahora.

Entonces se salvará tu pueblo: todos los que se encuentran inscritos en el libro. Muchos de los que duermen en el polvo de la tierra despertarán: unos para vida eterna, otros para vergüenza e ignominia perpetua.

Los sabios brillarán como el fulgor del firmamento, y los que enseñaron a muchos la justicia, como las estrellas, por toda la eternidad.

Salmo responsorial (15)

R. *Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti.*

El Señor es el lote de mi heredad y mi copa, / mi suerte está en tu mano. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa esperanzada. / Porque no me abandonarás en la región de los muertos / ni dejarás a tu fiel ver la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 10,11-14.18)

Todo sacerdote ejerce su ministerio diariamente ofreciendo muchas veces los mismos sacrificios, porque de ningún modo pueden borrar los pecados.

Pero Cristo, después de haber ofrecido por los pecados un único sacrificio, está sentado para siempre jamás a la derecha de Dios y espera el tiempo que falta hasta que sus enemigos sean puestos como estrado de sus pies. Con una sola ofrenda ha perfeccionado definitivamente a los que van siendo santificados. Ahora bien, donde hay perdón, no hay ofrenda por los pecados.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 13,24-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «En aquellos días, después de la gran angustia, el sol se oscurecerá, la luna no dará su resplandor, las estrellas caerán del cielo, los astros se tambalearán.

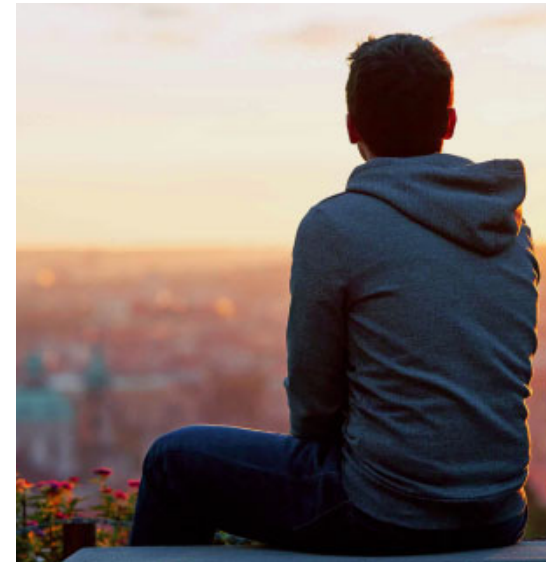
»Entonces verán venir al Hijo del hombre sobre las nubes con gran poder y gloria; enviará a los ángeles y reunirá a sus elegidos de los cuatro vientos, desde el extremo de la tierra hasta el extremo del cielo.

»Aprended de esta parábola de la higuera: Cuando las ramas se ponen tiernas y brotan las yemas, deducís que el verano está cerca; pues cuando veáis vosotros que esto sucede, sabed que él está cerca, a la puerta.

»En verdad os digo que no pasará esta generación sin que todo suceda. El cielo y la tierra pasarán, pero mis palabras no pasarán. En cuanto al día y la hora, nadie lo conoce, ni los ángeles del cielo ni el Hijo, solo el Padre.»

Mirar el futur amb esperança activa

P. JAUME SIDERA, claretia

Hi ha una lectura catastròfica de l'evangeli d'avui. Però l'evangeli és bona nova també per a nosaltres.

El Temple de Jerusalem era tan central per als israelites que el seu ensorrament suposava l'ensorrament del món. I tanmateix no era la fi del món sinó la fi d'un món. El temple de fet dividia la humanitat en dues parts ben desiguals: Israel i la resta del món. El Temple consagrava aquesta divisió: el qui travessés el mur que separava els patis reservats als jueus del pati reservat als no jueus s'exposava a la mort.

Quan el Temple de Jerusalem serà enderrocat, el món ja no s'aplegarà entorn d'un edifici sinó al voltant de Crist Ressuscitat. Ell enviarà als quatre punts cardinals els seus missatgers —els Apòstols de tots els temps— perquè ho proclamïn a tota la terra i anunciïn que un món nou és possible: «S'ha acabat la distinció jueu/no jueu, esclau/lliure, home/dona. Sí; tots vosaltres sou u en Crist Jesús.»

Però tot naixement comporta dolors d'infantament: uns dolors positius, perquè culminen en vida. La Resurrecció té un preu: el camí de la creu. «Per crucem ad lucem». Per la creu a la llum. El gra de blat, si vol grifollar, ha de ser colgat.

Assistim al naixement d'un món nou. En aquests moments de canvi, el Senyor ens recomana que no ens deixem engalipar de ningú que vingui amb paradisos fiscals o amb duros a quatre pessetes. Podem tenir una justa previsió, però no ens hem d'angoixar. Hem de pensar amb el nostre cap i no tolerar que ningú pensi per nosaltres. Cal mantenir viva la fe en Jesús malgrat l'apostasia general.

Quan un món se'ns enfonsa, un món nou ens espera. Cal morir a la infantesa per accedir a l'adolescència, cal deixar l'adolescència per assolir la maduresa. Cal oblidar edats passades per viure en plenitud el moment present: és en aquest moment on Jesús ens espera.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 18, a les 13 h. Missa al Recinte firal de Sabadell amb motiu del Dia Mundial de la Pobresa i el 5è Aniversari de Càritas Diocesana.

Del dilluns 19 al dijous 22. Participa en l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Del dijous 22 al diumenge 25. Participa i pronuncia una conferència a la *Ultraya Nacional del Movimiento de Cursillos de Cristiandad de México* a Querétaro.

llès. Varen compartir moments de pregària amb les monges dominiques, conversaren sobre la vida contemplativa i el carisma dominicà i varen visitar les dependències del monestir.

Jornades d'Economia. El dilluns 29 a Sant Esteve de Granollers i el dimarts 30 a Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès varen tenir lloc les Jornades de formació d'Economia.

Notícies

Jornada de portes obertes a les Dòmiques. El dissabte 20 d'octubre, una vintena de joves van participar en la jornada de portes obertes al Monestir de Sant Domènec, a Sant Cugat del Va-

Agenda

Càritas Diocesana de Terrassa organitza la II Jornada Mundial del Pobre. El diumenge 18 de novembre té lloc a tota l'Església aquesta jornada instituïda pel papa Francesc. Càritas Diocesana de Terrassa organitza un acte central al Recinte firal de Sabadell: a les 13 h, celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Saiz Meneses; a les 14 h, dinar amb usuaris, voluntaris i col·laboradors de Càritas. Coincidint amb aquest esdeveniment, la Diòcesi de Terrassa celebra el cinquè aniversari de la creació jurídica de Càritas Diocesana.

VII JORNADES TRANSMET I PLA PASTORAL 2018-2023

Celebració de les VII Jornades Transmet i presentació del Pla Pastoral. Els dies 27 i 28 d'octubre es varen celebrar les VII Jornades Transmet. El dissabte els actes es dugueren a terme al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès amb assistència de més de 300 persones. Mons. José Manuel Lorca, Bisbe de Cartagena, pronuncià la conferència marc sobre la vocació dels laics i la presència i futur dels joves.

Al migdia tingué lloc la presentació del Pla Pastoral 2018-2023 «Una Església a l'encontre de la persona».

A la tarda tingué lloc una performance sobre la vocació feta amb visionament de videos, entrevistes i cant en estil de pregària a càrrec de la Gna. Glenda.

El diumenge 28 d'octubre, de 10 a 12 h, es varen dur a terme activitats per a infants a la Fundació Busquets de Terrassa. Les jornades es varen cloure amb la Missa a les 12 h, a la Catedral. Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia, acompanyat de Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, i de concelebrants i diaques. Els infants varen tenir una participació especial en la celebració.

REMAD MAR ADENTRO

5 años sembrando semillas de esperanza

Hoy celebramos la II Jornada Mundial de los Pobres. La idea de esta Jornada nació el 13 de noviembre del año 2016. Ese día, en la Basílica de San Pedro, el papa Francisco celebraba el Jubileo dedicado a todas las personas marginadas. Al finalizar la homilía dijo lo siguiente: «A la luz de estas reflexiones, quisiera que hoy sea la "Jornada de los Pobres". Nos lo recuerda una antigua tradición, que se refiere al santo mártir romano Lorenzo. Él, antes de sufrir un atroz martirio por amor al Señor, distribuyó los bienes de la comunidad a los pobres, a los que consideraba como los verdaderos tesoros de la Iglesia. Que el Señor nos conceda mirar sin miedo a lo que importa, dirigir el corazón a él y a nuestros verdaderos tesoros.»

La celebración de esta jornada es una ocasión especial para visibilizar la acogida, la integración y la aportación de los más pobres en la vida de las comunidades. El mensaje del Pa-

pa se inspira en el Salmo 34,7: «Este pobre gritó y el Señor lo escuchó», y su contenido se desarrolla alrededor de tres palabras: gritar, responder, liberar. Alerta el Papa de que hoy son muchos los caminos que conducen a la precariedad, y de que quienes se encuentran en ellos esperan que alguien se les acerque y les ayude a salir de ellos. Pero a menudo se escuchan voces de reproche y recomendaciones a sufrir y callar. La actitud del cristiano ha de ser bien distinta y por eso el Santo Padre nos anima a hacer un serio examen de conciencia y darnos cuenta de si realmente hemos sido capaces de escuchar a los pobres.

El Señor no sólo escucha esta petición desesperada de ayuda, sino que responde curando las heridas del alma y del cuerpo, haciendo justicia y ayudando a reemprender la vida con dignidad. En consecuencia, nuestra actitud como creyentes no puede limitarse a una cierta forma de asis-

tencia, que ciertamente es necesaria en un primer momento, pero que debe llegar a ser fraternidad que acoge al otro como persona, como hermano, como hijo de Dios, y que busca su máximo bien en todos los sentidos. La acción liberadora del Señor cambia la vida del pobre y afligido, porque la fuerza de la intervención de Dios rompe las cadenas de la pobreza y la esclavitud.

El grito del pobre nos interpela cada día. Nuestra respuesta no se ha de hacer esperar. Estamos llamados a ser instrumentos de liberación y promoción de los pobres. Hemos de salir al encuentro de los pobres que se encuentran al borde de nuestro camino y gritan pidiendo solidaridad y ayuda. No podemos hacer callar las voces de los nuevos «bartimeos», ni tampoco hacer oídos sordos a su clamor. Que su grito llegue a nuestros oídos y a nuestros corazones, y provoque una respuesta eficaz. Que la celebra-

ción de la II Jornada Mundial de los Pobres sea un momento fuerte para dirigir la mirada hacia ellos, escuchar su voz y hacerles experimentar nuestra ayuda y cercanía.

En nuestra diócesis celebramos también el quinto aniversario de Càritas Diocesana, erigida canónicamente el 19 de octubre de 2012, y completado su traspaso a pleno funcionamiento un año después. La labor que hemos desarrollado a lo largo de este tiempo para dar ayuda y calor a las personas más frágiles ha sido posible gracias al soporte, dinamismo y compromiso de las comunidades cristianas de las 121 parroquias y la colaboración de los 53 municipios. La Iglesia siempre ha estado y estará al lado de las personas más vulnerables. Estamos invitados a vivir el encuentro con los más pobres a través de la oración y la mesa compartida, y a expresarles un signo de alegría y de esperanza. Hemos querido que esta celebración reúna las personas que son atendidas, los voluntarios, los trabajadores, los responsables y consiliarios, toda la familia que hace posible Càritas Diocesana de Terrassa. Muchas felicidades.

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa